

ΝΙΚΙΟΥ.

Αἰόλον, ἡμεροβαλές ἔαρ φαίνεσσι μέλισσαι,
 Ξεθαῖ ἐφ' ὠραίοις ἀνθεσι μενομνία,
 Χῶρον ἐφ' ἠδύπνοον πωτωμνία, ἔργα τίθεσσι,
 Οφρα τεὸς πλήθη κηροπαγῆς θύλαμθ.

Ἀδηλον.

Τραυλὰ μινυρομνία πανδιονὶ κάμμερε Φωνᾶ,
 Τηρέθ' ἑσθ' θεμιτῶν ἀψαμνία λεχέων,
 Τίπτε πανημέριθ' γράεις ἀνά δῶμα χελιδῶν;
 Παῦσαι· ἴπεί σε μνίθ' δάκρυα τὰ κητόπιν.

ΑΔΑΙΟΥ.

Τῆ βαιη κελαθίνη ὑπὸ σκυλάκων μογεύσθι,
 Ληλαῖς κούφλω εὐτοκίλω ἔπορει.
 Μουῶαις οὐκ γυναιξίν ἴπῆθεθ', ἀλλὰ καὶ αὐταῖς
 Σωθήρουσ ζώζην ἄρτεμις οἶδε κωῶαις.

ΕΙΣ ΖΩΉΝ, κεφ. λθ.

Ἀδηλον.

Πολλὰ μεταξὺ πέλη κύλικος ἔχειλεθ' ἄκρου.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Μὴ που θενόντες, τῷ δοκεῖν ζῶμεν μόνον,
 Ελλωδὸ ἀνδρὸς, Συφορᾶ πεπλωκέτες,
 Ουειρον εἰκάζοντες εἶναι τὸν βίον,
 Εἰ ζῶμεν ἡμεῖς, τὸ βίε τεθνηκέθ' ἰ;

ΑΝΤΙ